

בש"פ 7795/22 - מדינת ישראל, נגד פלוני,

בבית המשפט העליון

בש"פ 7795/22
בש"פ 8033/22

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת בבש"פ 7795/22
והמשיבה בבש"פ 8033/22: מדינת ישראל

נגד

המשיב בבש"פ 7795/22 והעורר פלוני
בבש"פ 8033/22:

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996; ערר על החלטתו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד במ"ת 59925-02-22 מיום
20.11.2022 שניתנה על ידי כב' השופטת אפרת פינק

תאריך הישיבה: ו' בכסלו התשפ"ג (30.11.2022)

בשם המבקשת בבש"פ 7795/22
והמשיבה בבש"פ 8033/22: עו"ד סיגל בלום
בשם המשיב בבש"פ 7795/22
והעורר בבש"פ 8033/22: עו"ד מירי פרידמן

החלטה

בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) (בש"פ 7795/22); וערר על החלטת בית המשפט המחוזי מיום 20.11.2022

עמוד 1

(בש"פ 8033/22), שבגדרה נדחתה בקשתו לשחרור לחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני.

1. העובדות הצריכות לעניין פורטו בהחלטות השופט ע' גרוסקופף מימים 26.6.2022 ו-20.10.2022 (בש"פ 3916/22 ובש"פ 6468/22, בהתאמה), שבגדרן נדונו עררים שהגיש המשיב (והעורר בבש"פ 8033/22 שלפניי) (להלן: המשיב) על החלטות קודמות של בית המשפט המחוזי בעניין מעצרו עד לתום ההליכים נגדו. משכך, איני רואה לחזור על העובדות, ודי לציין בתמצית כי כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שורה ארוכה של עבירות – ובכלל זה עבירות אינוס, מעשי סדום, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, כליאת שווא ואיומים – כלפי מי שהייתה בת-זוגו (להלן: המתלוננת).

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום (ביום 27.2.2022) ביקשה המשיבה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. ביום 8.6.2022 קבע בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו בכתב האישום, וכן עילות מעצר בגין מסוכנות וחשש משיבוש הליכי חקירה, והורה על מעצרו מאחורי סורג וברח עד לתום ההליכים נגדו.

3. כנגד ההחלטה על קיומן של ראיות לכאורה הגיש המשיב ערר לבית משפט זה (בש"פ 3916/22 הנ"ל) (להלן: הערר הראשון), וטען כי בית המשפט המחוזי שגה כשהתבסס רק על גרסתה של המתלוננת ללא כל ראיה חיצונית; וכי המחלוקת באשר לדיוט הראיות אינה עוסקת במהימנות המתלוננת אלא בשאלה אם תלונתה מקורן בהפרעה הפסיכיאטרית ממנה היא סובלת. בהחלטתו בערר הראשון קבע השופט ע' גרוסקופף, בין היתר, כי אין חולק שהמתלוננת סובלת מהפרעה פסיכיאטרית כלשהי אשר עלולה להשפיע על יכולתה להבחין בין מציאות לדמיון; אולם בשלב זה קשה להעריך את היקף השפעתה על גרסת המתלוננת באשר לאירועים מושא כתב האישום. בהתאם לכך, נכתב בהחלטה כי:

"הערר מתקבל בחלקו, במובן זה שנקבע כי בשלב זה קיימת חולשה ראייתית בכל הנוגע לעבירות המין שיוחסו לעורר, ולעומת זאת קיימות ראיות לכאורה ללא חולשה ראייתית ביחס לביצוע עבירות האלימות. בשים לב לאמור, ובהינתן הסכמת באת-כוח העורר לכך בדיון שנערך לפניי, מתבקש שירות המבחן להכין תסקיר מעצר בעניינו של העורר עד ליום 10.8.2022. לאחר שיוכן התסקיר, בית המשפט קמא יקיים דיון חוזר בבקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, בשים לב לאמור בהחלטה זו ולהמלצות שירות המבחן בתסקיר שיוגש".

4. ביום 22.8.2022 התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב. שירות המבחן התרשם מדפוסי אישיותו של המשיב; מאופייה התלתי והבלתי-שוויוני של מערכת היחסים בינו לבין המתלוננת; מהעמדה הקורבנית והמצמצמת שהביע כלפיה המיוחס לו; מהמסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו והסיכון הגבוה שיפר את תנאי החלופה; ומכך שאין ביכולתם של המפקחים המוצעים לצמצם את הסיכון הרב הנשקף ממנו. נוכח כל זאת, לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

ביום 24.8.2022 הורה בית המשפט המחוזי על המשך מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. בית המשפט עמד בהחלטתו על עמדת שירות המבחן; על מסוכנותו של המשיב; על חולשת מערך הפיקוח; ועל החשש ששחרורו של המשיב עלול לפגוע בשלומה של המתלוננת ואף באפשרות שתעיד ללא כל חשש. כמו כן, הדגיש בית המשפט כי החלטתו ניתנת אף בשים לב להחלטת בית משפט זה בערר הראשון בדבר חולשה ראייתית בעניין עבירות המין.

עמוד 2

5. כנגד החלטה זו הגיש המשיב ערר נוסף לבית משפט זה – שנדחה בהחלטת השופט ע' גרוסקופףמיום 20.10.2022 (בש"פ 6468/22 הנ"ל) (להלן: הערר השני). הגם שבהחלטה בערר השני נקבע כי אין מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, נעתר בית משפט זה לבקשת באת כוחו של המשיב והורה על עריכת תסקיר נוסף לצורך בחינת חלופת מעצר פרטית המנוהלת על ידי עמותת "אכפת"(להלן: החלופה הפרטית). נוכח החשש שהביעה באת כוח המשיב מפסילה "אוטומטית" של החלופה "בשל עצם היותה חלופה פרטית בתשלום", קבע השופט ע' גרוסקופףבהחלטתו כדלהלן:

"אבהיר בהקשר זה, כי שירות המבחן מתבקש להתייחס להתאמת חלופת המעצר בפיקוח אלקטרוני שתוצע לגופה גם אם מדובר בחלופה פרטית בתשלום, ולהתמקד בשאלה האם יש בה כדי לאיין את המסוכנות והחשש משיבוש במקרה דנן.

[...]

כן מתבקשת מנהלת הפיקוח האלקטרוני להעביר חוות דעת בדבר היתכנות פיקוח אלקטרוני במקום המעצר המוצע עד למועד האמור.

לאחר שיתקבלו התסקיר המשלים וחוות דעת מנהלת הפיקוח האלקטרוני, ידון בית משפט קמא באפשרות להעביר [את המשיב] למעצר בפיקוח אלקטרוני בחלופת המעצר המוצעת, ויחליט בעניין בדרך שימצא לנכון".

6. ביום 3.11.2022 הוגש התסקיר המשלים בעניינו של המשיב, וגם הפעם לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחררו לחלופה המוצעת בפיקוח אלקטרוני. מהתסקיר עלה, בין היתר, כי מדובר במסגרת פרטית שאינה מפוקחת על ידי משרד הרווחה (או גורם טיפולי אחר); כי בהעדר פיקוח לא ניתן להעריך את טיב הטיפול והתאמתו לצרכיו הייחודיים של המשיב; כי למפקחים במקום הכרות שטחית ובלתי-מספקת עם המשיב ומצבו; וכי במקום שוהים עצורים מרקעים שונים, ואין באפשרות שירות המבחן להעריך את מידת ההשפעה של שהייה במחיצתם על מסוכנותו של המשיב. נוכח כל זאת, התרשם שירות המבחן שאין בחלופה המוצעת כדי לצמצם כדי הצורך את המסוכנות הנשקפת מהמשיב, ולא בא בהמלצה חיובית כאמור.

7. בדיון מיום 20.11.2022 ביקשה באת כוח המשיב להורות על שחרורו לחלופה הפרטית חרף האמור בתסקיר, וטענה כי עמדת שירות המבחן נובעת אך מן הטעם העקרוני שמדובר בחלופה פרטית; וכי עמדה זו נוגדת את החלטת השופט ע' גרוסקופףבערר השני. המבקשת מצדה התנגדה לבקשה וחזרה על טענותיה.

בהחלטתו קבע בית המשפט המחוזי כי אין מקום לשחרר את המשיב לחלופה הפרטית באיזוק אלקטרוני, והורה על המשך מעצרו מאחורי סורג ובריח. בהחלטתו התייחס בית המשפט, בין היתר, להשתלשלות הליכי המעצר עד כה, לרבות קביעותיו של השופט ע' גרוסקופףבעררים הראשון והשני; לתסקירי שירות המבחן בעניינו של המשיב; לחומרת המעשים המיוחסים לו; ולקיומן של עילות מעצר של "מסוכנות ברף הגבוה ביותר" וחשש משיבוש הליכים "בעצמה גבוהה". באשר לעמדת שירות המבחן, צוין כי אכן אחד מהנימוקים שעלו בתסקיר עניינו הקושי לפקח על החלופה המוצעת מעצם היותה חלופה פרטית; וכי לא היה מקום לשקול שיקול זה לאור החלטת השופט ע' גרוסקופףבערר

השני. עם זאת, בית המשפט הבהיר כי שירות המבחן התבסס גם על טעמים נוספים, שעניינם התאמתה של החלופה הפרטית ביחס למשיב עצמו. נוכח כל האמור – ולאחר שסקר לעומק את מאפייניה של החלופה הפרטית – קבע בית המשפט כי זו אינה מתאימה במקרה דנן; כי בעניינו של המשיב "צריך שתהא חלופה הרמטית עם פיקוח הדוק"; וכי הדבר נכון במיוחד שעה שהמתלוננת, שמצבה הנפשי מעורער, טרם העידה. בסופו של דבר, קבע בין המשפט המחוזי כך:

"לא התעלמתי מההצעה הכוללת הן אזוק אלקטרוני והן פיקוח של העמותה. עם זאת, בסופו של דבר, וכפי שכבר ציינתי, נוכח עילות המעצר של מסוכנות ושל חשש לשיבוש הליכי משפט בעצמה גבוהה ביותר, לא התרשמתי כי יש בחלופה המוצעת כדי להפחית באופן מספק. הקושי אינו אפוא בעצם היותה של החלופה חלופה פרטית אלא בטיב החלופה ובמאפייניה".

וכן כי:

"הטענות בדבר הצפי לסיום המשפט מקומן להתברר בבקשה, ככל שתוגש, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) ואינני סבורה כי די בחלוף הזמן עתה במסגרת הליך מעצר זה כדי להשליך על ההחלטה שניתנה".

8. יוער כי ביני לביני התקיימו דיונים בבקשה לפי סעיף 74(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 אשר הגישה באת כוחו של המשיב, בגדרה נתבקש להורות למבקשת לאפשר לה לעיין בחומרי חקירה שונים, לרבות מסמכים רפואיים בעניינה של המתלוננת. ביום 8.6.2022, בהתבסס על הסכמת הצדדים, נתן בית המשפט צו שהורה למבקשת להעביר חומרים שונים לעיון ההגנה וקבע את אופן העברתם. בהמשך לכך, בדיון המשך מיום 15.9.2022 הורה בית המשפט למבקשת לעשות מאמצים על מנת להאיץ את הטיפול בהעברת החומרים.

9. ההליך העיקרי: באשר לניהול ההליך העיקרי, ביום 9.3.2022 הוקרא למשיב כתב האישום בעניינו. בהמשך לכך, התארך ההליך מסיבות שונות, ובעיקר נוכח מחלוקות דיוניות בין הצדדים – הן בנוגע להעברת חומרי חקירה לידי ההגנה, כאמור, והן לנוכח התנגדות המתלוננת (והמבקשת) לבקשת ההגנה כי תיערך לה בדיקה פסיכיאטרית. לאחר שהצדדים לא הצליחו להגיע להסכמות ביניהם, קבע בית המשפט ביום 21.9.2022 כי בשלב זה של ההליך לא ניתן לכפות על המתלוננת בדיקה כאמור ללא הסכמתה; וכי לאחר שתחל עדותה, וככל שיתרשם שיש בכך צורך, העניין יבחן בשנית. בהחלטה מיום 3.11.2022 הורה בית המשפט למבקשת לפעול בשקידה ראווה על מנת להעביר את חומרי החקירה החסרים לידי ההגנה בהקדם האפשרי; ודחה את המועד למתן מענה לכתב האישום ליום 1.12.2022. כמו כן, בתיק קבועים מועדים לשלושה דיוני הוכחות לחודשים מרץ ואפריל 2023.

10. מכאן בקשת המדינה להורות על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים או עד למתן פסק הדין בעניינו, לפי המוקדם; ומנגד – עררו של המשיב על החלטת בית המשפט שלא לשחררו לחלופת מעצר.

11. דין ערר המשיב להידחות.

שלא כטענת המשיב, בית המשפט המחוזי בחן את החלופה הפרטית לגופה, בהתעלם מכך שבחלופה פרטית עסקין, ומצא כי אין בכוחה של חלופה זו כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב ואת החשש לשיבוש הליכי משפט. זאת, גם בהינתן החולשה בעוצמת הראיות בכל הנוגע לעבירות המין.

12. התמונה המצטיירת מכתב האישום היא של משיב אובססיבי, שהתנהגותו האלימה כלפי המתלוננת מעידה לכאורה על מסוכנותו. על החשש לשיבוש הליכי משפט ניתן ללמוד גם מהמזכר לפיו סימן המשיב למתלוננת בתנועת שחיטה על צווארו, שעה שנפגש עמה בתחנת המשטרה סמוך למעצרו. עם זאת, אין חולק כי משך כל תקופת מעצרו, המשיב לא יצר קשר עם המתלוננת במישרין או בעקיפין והוא נמצא כיום במערכת יחסים עם בת זוג אחרת, כך שמתן הסתם, עניינו האובססיבי במתלוננת פחת.

באיזון האינטרסים במסגרת סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לשים נגד עיניו את קצב התקדמות התיק העיקרי. במקרה דנן, ההליך העיקרי טרם החל, וככל הנראה יתבקשו הארכות נוספות.

ברם, שחרורו של המשיב לחלופת מעצר שמטבעה שאינה הרמטית, עלול להעמיד את המתלוננת בלחץ נפשי גבוה, שעלול, בין היתר, לפגום במסוגלותה להעיד, במיוחד נוכח מצבה הנפשי המיוחד. לכן, בנסיבות המקרה דנן, אני סבור כי בשלב זה יש מקום להארכת מעצרו של המשיב, לכל הפחות עד אשר תישמע עדותה של המתלוננת. ככל ששמיעת העדות תתארך, יהיה מקום לחזור ולשקול שוב את האפשרות לחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני.

13. סוף דבר שאני דוחה את עררו של המשיב ונעתר לבקשת המבקשת ומאריך מעצרו של המשיב ב-90 יום החל מיום 27.11.2022 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 59897-02-22 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"א בכסלו התשפ"ג (5.12.2022).

ש ו פ ט